Ψυγεία ήλεκτρικά καὶ πάγου
ΑΓΓΕΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ — ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΗΛ. 35—93.
ΕΥΚΟΛΙΑΙ - ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Προϊόντα Ποιότητος
ΠΙΤΣΟΣ
Γρηγόριος Κουβεριανός

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Δ. Πουρνάρας

ΦΟΡΜΗΣΗ ενδόμυχη θέρμη νοσταλγικά τά δήθεν χθές Κυριακὴ στὴ πατρίδα μου γειτονιά. Στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου μέ τὴν ἀγάπη τόσοι δεσμοί ἀναμνήσεων μὲ δένουν σφικτά Βέβαια τὰ καμπαρούς διεπίστωνα τίς ἀλλοιώσεις στὸ μεταξὺ βελτιώσεις καὶ ἀλλαγές. Ἀπὸ τὴν ἐποχή πού τὸ σκοῦρο χρῶμα τοῦ τσιμέντου κυριαρχοῦσε παντοῦ ἔξω. Τώρα ὅλα ἀλλάζει ἐνῶ ὅτι μένει τὸ ἴδιο πάντα καὶ προσδίδει ἰδιαιτερη μαγεία καὶ γραφικότητα στὴν γλυκειά κλαγή τῶν καμπανῶν ὅμοιες τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν ἀκούσει που ἀλλοῦ τε ἔχω ἀκούσει που ἀλλοῦ.

Ὁ χῶρος πού τὴν περιβάλλει ἀναδιαθέτει εὐχάριστα μέ τὸ ἁλαίσθητη ἐμφάνισή του τὰ ἀσοιάζουν τὰ καλλιμάρμαρα προπύλαια, ὁ πρὸ αὐτοῦ χῶρος πού τὸ βράδυ φωτίζεται ἁπλετα καί ὁ Βυζαντινὸς μεγαλόπρεπος τροῦλλος μὲ τὰ κωδωνοστάσια ὁλόγυρα. Ἔτσι μέ τήν ψυχὴ γαλήνη ἀναφορίζεις τὰ σκαλοπάτια της μέ θεμελιωμένη μέσα σου τὴ βεβαιότητα γιατὴν αἰωνιότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ της. Πλημμυρισμένο ἀπὸ φῶς εἶναι πού τὸ κάνει πιὸ λαμπρὸ ἡ λευκότητα τῶν τοίχων πού ἀποστράπτει τὸ μωσαϊκὸ τοῦ θόλου. Καινούργια τὰ ψαλτήρια τὸ Δεσποτικὸ καί ὁ Ἅμβωνας ξυλόγλυπτα λεπτῆς τέχνης. Εἰκονογραφημένος ὁ ἁγιορίτικος θόλος, ἡ Πλατυτέρα καὶ τὸ Τέμπλον. Καὶ εἶναι ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν εἰκονιζομένων Ἁγίων Προσώπων ὑποστηριζομένη ἀπὸ τὴ Προσαρμοσμένη στὴ σημερινὴ ἐποχὴ παράδοση. Ἂς ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν κλασικότητα τῶν γραμμῆς τῶν παληῶν ἁγιογραφήσεων. Προδιαθέτει ὅμως τὸν πιστὸ στὸ καταλαβαίνει δέος. Διαφορετική ἀπόλαυση ἡ σύγχρονη ἁγιογράφηση ἀπὸ μιᾶς ἄλλης παληᾶς ἐκκλησίας στὴν ὁποίαν «μοιάζουν» τὰ εἰκονιζόμενα ἅγια πρόσωπα. Ὅτι ξεχωρίζει εὐδιάκριτα εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ καλλιτέχνη πού τὴν ἐπιμελήθηκε τοῦ δωρητοῦ.

Τὸ μόνο παληὸ πού μένει εἶναι τὸ ἴδια πάντα θέση εἶναι ἡ μεγάλη εἰκόνα πού παριστάνει τὴν προετοιμασία γιὰ Σταύρωση. Ἕνα ἔργο μεγάλης ἀξίας καὶ ἀποδόσεως ζωντανεύει τὸ Θεῖο δράμα. Θὰ ἤθελε νὰ γίνει εἴναι ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἁγιογραφήσεως γύρω ἀπὸ τὴν ὁποία ἂν τόσος θόρυβος ξεσηκώθηκε. Κάποια ἐπιτροπὴ ἀνωνύμων ἐνοριτῶν τά βάζει μέ τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιον. Ἐκεῖνο ἀπαντάει. Καί στὴν ὀξεῖα διαμάχη ἐπεμβαίνουν κι ἄλλοι ἐνορῖτες γιά νά διαφωτίσουν καί νά βάλλουν τά πράγματα στή θέση τους. Καμμιά ὅμως παράταξη δὲν μπορεῖ νά ἐπιβάλη τίς ἀπόψεις της στὴν ἄλλη καὶ τότε ὅτι μένει στή κοινὴ γνώμη πού ἀπὸ ὑποχρέωση ἢ καί ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ τὴ διαμάχη εἶναι ἡ ὀδυνηρή ἐντύπωση πού προκαλοῦν οἱ ἐκτοξευόμενες ἀμοιβαίως ἀπειλές πού βλάπτουν τὴν ὅλη ὑπόθεση. Καιρὸς εἶναι, μοῦ φαίνεται, νά πάψουν οἱ ἀψιμαχίες ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῶν διά τοῦ τύπου καὶ ἡ ἐνεργητικότητα πού καταναλίσκεται σ' αὐτὲς νά μετατραπῆ δὲ θετικὴ προσφορά. Οἱ ἐγκρίνιες δὲν προαγάγουν τὸ ἔργο. Ἀπόδειξη ὅτι ἀπὸ τότε πού ἄρχισαν σταμάτησε κάθε πρόοδος.

Γεμάτη ἦταν ἡ ἐκκλησία ἀπὸ κόσμο. Κάθε φύλλου καὶ ἡλικίας Εὐχάριστη διαπίστωση γιατὴ ἐκκλησία γενικὰ προαγάγει τὴν κοινωνία ἀφοῦ τὴν διδάσκει νά ἔχη γιά πιστεύω τήν ἀγάπη ὅπως τὴν ἐδίδαξε ὁ Ἱδρυτὴς της. Ἄγνωστοι εἶναι οἱ περισσότεροι. Καινούργιοι ἴσως στὴ πολυάνθρωπη συνοικία. Ἀνάμεσά τους καὶ μερικοί γνωστοί. Μεσόκοπους ἄντρες τούς ἤξαιρα. Ἀσπρομάλληδες παπποῦδες εἶναι τώρα μέ ἐγγονάκια πλάϊ τους. Γιαγιάδες σεβαστές οἱ συνομήλικες μέ τίς μανάδες μας. Παντρεμένες οἱ κοπελλίτσες τοῦ χθές. Ἄντρες μεστωμένοι τὰ «τσορομπίλια» τοῦ τότε.

Καινούργιοι καὶ οἱ παπάδες, οἱ ἐπίτροποι, οἱ ψάλτες καί οἱ νεωκόροι. Τό μακαρὶτη τό Τὸφαλο, πρῶτο θῦμα τῶν Ἰταλικῶν βομβαρδισμῶν, θά νομίσης ὅτι θά δῆς στὸ ἐπιτροπικὸ ντυμένο ἄφογα, ἄμα ἡ θύμισή σου ἐπηρεασμένη ἀπό τό παρὸν γυρίσει νοσταλγικά στὰ περασμένα μὲ τὴν εὐκολία πού τῆς δίνει ἡ διάθεση γιά ἀναδρομή. Ὁ Νῖκος ὁ νεωκόρος θά ζωντανέψη στή φαντασία σου. Ἦταν καὶ ἀνθοκόμος μαζύ καὶ στὸλιζε μὲ ἀπαράμιλλη τέχνη τὸν Ἐπιτάφιο. Ἔφτιαχνε ἀκόμη καί ἄνθινα ἐξαπτέρυγα, φανάρια καὶ Σταυρούς. Τὴν παρουσία τοῦ Παπα — Γιώργη μὲ τά ἀδρά χαρακτηριστικά καί τὴν ἔντονη φωνή θά νοιώσης πλάϊ σου. Στ' αὐτιά σου θά νομίσης ὅτι φθάνει τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ὅταν ἔβγαινε στὴν εἰδικὴ ἐξέδρα τὸ Μ. Σάββατο γιά νά ἀναγγείλη τὴν χαρμόσυνη εἴδηση. Εἶναι ὅμως ζήτημα ἂν μποροῦσες νά ξεχωρίσης ὁλόκληρη τὴ φράση πού συνθέτει τὸ ἐλπιδοφόρο καὶ χαρούμενο αὐτὸ μήνυμα. Χαλασμὸς κόσμου ἀπὸ ἀμέτρητα βαρελότα πού ἔσκαγαν μὲ κρότο τό ὑπεδέχονταν. Ἔπεφταν βροχὴ παντοῦ. Ἀκόμη καί στὰ πόδια σου μπροστά. Ἀλλά κυρίως στὸ τσιμέντινο τοῖχο τῆς ἐκκλησίας πού γιά πολύ καιρὸ ὕστερα ἔφερνε τά σημάδια τῶν ἐκρήξεων. Γινόταν κατάμαυρος Ἔτσι ἦταν τὸ ἔθιμο πού ὑποτυπωδῶς διατηρεῖται ἀκόμη. Μέ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερους κρότους ἐννοοῦσαν νὰ ὑποδεχθοῦν οἱ πιστοί τὸ μεγάλο ἄγγελμα...

...Ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν μέ τὸ «εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν» μέ ἐπανέφερε στὴ πραγματικότητα καὶ ὅταν μετὰ τὴν ἀπόλυση καὶ τὸ ἀντίδωρο ξεκίνησα νὰ φύγω ἕνα ἐρώτημα διατυπώθηκε αὐθόρμητα μέσα μου, στὴ διατύπωση τοῦ πόσο γρήγορα περνάει ὁ χρόνος. Κάνουμε καλὴ χρήση του ἢ βρίσκουμε τρόπους νὰ τὸν «σκοτώσουμε»; Ἀπὸ τήν ἀπάντηση ἐξαρτῶνται τά πάντα.

Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πλησίον τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν τηλ. 53—52.

'Υποδήματα Μόδας
"ΟΣΚΑΡ,,
Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 115
Τηλέφ. 54—80
ΠΑΤΡΑΙ

Χαλιά - Ταπέτα
ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,
Μή φθείρετε τά χαλιά καί τά ταπέτα σας μὲ τά κτυπήματα.
ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ
ἀναλαμβάνει τὸν καθαρισμόν ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ χαλιῶν καί ταπέτων ΔΙ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΗΧ ΑΝΗΜΑΤΟΣ.
Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν χαλιά, ταπέτα πρός φύλαξιν σὲ εἰδικόν θάλαμον, πλύσιμο, μαντάρισμα καί ἀλλαγή κροσσῶν.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
Ἰωάννην Καστανάν
ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΟ Υ 69 ΤΗΛ. 70-746

'Η ἰδιομορφία καὶ ἡ ἐπιδίωξις του
Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ Κ. PIERRE URI ΤΗΣ MONDE (ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ.Χ.ΠΧ.)

Σχεδὸν μοναχὸ του στὴν Εὐρώπη, τὸ Γαλλικὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα, ἐπιβεβαιώνει πώς ἰδιομορφία του καὶ ἐπιδιωξή του εἶναι: Ὁλοκληρωτικὴ κολλεκτιβοποίηση τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ Διανομῆς. Ἡ διατήρηση τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ τῆς Πίστεως προσφέρει, μέσα καὶ ἔξω, πλεονεκτήματα τακτικῆς πολιτικῆς: ἐπιτρέπει νὰ κυριαρχοῦμε στὴν πλειοψηφία τῶν συνεδρίων καὶ στὸν ἀνταγωνισμὸ ἢ στὶς συμμαχίες μας μὲ τούς κομμουνιστὲς ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ συγκεκριμένη πολιτικὴ ἀποκαλύπτει, σχεδὸν σὲ ὅλα τά ζητήματα, ἀντιθέσεις ἀσυμβίβαστες.

Ἂς ξαναγυρίσουμε στίς πηγές. Τὸ δόγμα τοῦ κολλεκτιβισμοῦ βασίζεται στὴ σύμπτωση δύο οὐσιαστικῶν ἐννοιῶν: μιᾶς οἰκονομικῆς, τῆς ἀξίας—ἐργασίας, μιᾶς ἀνθρωπίνης, τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Θυμάζουμε τὴ δύναμη τοῦ σοσιαλιστικοῦ δόγματος καὶ τὶς ἐλπίδες πού γέννησε. Ἀλλα ἕνας σοσιαλισμός, λεγόμενος ἐπιστημονικὸς πού ἀρνεῖται τὴν ἀναθεώρησιν τὴν κριτικήν!... Πόση ἀντίφαση στὴν ὁρολογία! Μέ ποιὸ τρόπο οἱ ἐλπίδες γιὰ πρόοδο καὶ ἐλευθερία θὰ ἔμεναν παγωμένες πάνω σὲ ἀντιλήψεις πού ἀποδεικνύονται ἀντίθετες στὴ συγκεκριμένη πραγματικότητα καί στὴν πρόσφορη πολιτικὴδράση

Εἶναι ἤδη παραδεδεγμένο ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἀγαθῶν καθορίζει τὴν ἀξία τῆς ἐργασίας καὶ ὄχι ἀντίστροφα. Ὅτι ἡ πλήρης ἀπασχόλησις καὶ ἕνας ὑψηλὸς βαθμὸς ἀναπτύξεως (ἀκέμη καὶ πέρα ἀπὸ τὸ ἐπιτρεπτὸ ἐπίπεδο νομισματικῆς ἐξορροπίας), εἶναι μέσα ἀποτελεσματικώτερα ἀπὸ τίς ἀπεργίες γιὰ τὴν ἐπίτευξη ὑψηλοτέρων μισθῶν. Ὅτι οἱ μισθοί ἀκολουθοῦν τὴν παραγωγικότητα τῆς ἐργασίας. Ὅτι ἡ ὑπεραξία τέλος ἂν πρέπει νὰ διατηρήσουμε τὸν ὅρο δὲν εἶναι ἕνα καθεστωτικὸ δεδομένο μεταφυσικοῦ περιεχομένου, ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τίς ἐπενδύσεις καὶ τίς δημόσιες δαπάνες πού θ' ἀφήσουν περιθώρια μεγαλύτερα γιά μισθούς γιά φόρους, γιὰ ἀποταμίευση (πού συμβάλλει στὴ χρηματοδότηση τῆς οἰκονομίας).

Ποιὰ εἶναι τ' ἀποτελέσματα τοῦ δόγματος;

Ἡ συνεχὴς καὶ ἐπίμονη ἀποτυχία στὴν κρλλεκτιβοποίηση τῆς Γεωργίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀποφυγῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως (στὴ μεταφυσικὴ ἔννοια) ἀποβάλλεται τὸ βασικὸ κίνητρο τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς παραγωγικότητος: ἡ ἀξιοποίηση τῆς κατεχομένης γῆς ἀπό τὸν καλλιεργητήν της.

Τὸ θέμα δὲν εἶναι φιλοσοφικὸ καὶ μακροπρόθεσμο ἀλλὰ ἀμέσου πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐνῶ οἱ Ἐργατικοί θριαμβεύουν στὴν Ἀγγλία, ἡ Γαλλικὴ ἀριστερά, ἐγκαταλείπει τὴν Ἐξουσία στὸν Ἐθνικισμὸ καὶ στὴν ἀντίδραση. Εἶναι ἀποκαλυπτικὴ τοῦ γαλλικοῦ ἀριστεροῦ βερμπαλισμοῦ ἡ ἐκτοξευομένη κατηγορία κατὰ τοῦ Οὐίλσον. ὅτι κυβερνᾶ σᾶν συντηρητικός. Ἡ Γαλλικὴ Ἀριστερά ἀγνοεῖ τὴ δεξιότητα καὶ τὸ θάρρος πού ἀπαιτεῖται γιά τὴν εἰσαγωγὴ μιᾶς ριζικῆς φορολογικῆς μεταρρυθμίσεως, λησμονεῖ ὅτι κάθε ἐπιτυχημένη μεταρρύθμισις προϋποθέτει διοικητικὴ ἱκανότητα. Γιὰ νὰ μπορέσης νά ἐφαρμόσης μιά μακροπρόθεσμη Πολιτική πρέπει πρῶτα ν' ἀποδείξεις τὴν ἱκανότητά σου στὴ διατήρηση τῆς ἐξωτερικῆς ἰσορροπίας, στὴ περιστολὴ τοῦ πληθυσμοῦ, στὴν ἐπιτάχυνση τῆς ἀναπτύξεως.

Τὸ θεωρητικὸ σοσιαλιστικὸ δόγμα δὲν τροφοδοτεῖ καμμιὰ συγκεκριμένη πολιτική, ὅταν μάλιστα ἀνάμεσα στίς μακροπρόθεσμες προοπτικές καὶ στίς καθημερινές διεκδικήσεις ἀνάμεσα στίς αὐξήσεις τῶν μισθῶν καί στὴν ἄμεση ἀπορρόφησὴ τους ἀπὸ τὴν αὔξηση τῶν τιμῶν, ὑπάρχει τὸ κενὸ. Ὑπάρχει τὸ κενὸ γιατὶ τὸ σοσιαλιστικὸ δόγμα συγκεντρώνει ὅλη τὴ δράση του στὸ κοινωνικὸ ἐποικοδόμημα καίστὴν ἰδιοκτησία τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνῶ αὐτὸ πού καθορίζει τὸ ἐπίπεδο ζωῆς τῶν ἐργατῶν, τὴν τάση γιά ἰσοτητα, τίς προοπτικές γιά μιά ζωὴ πιὸ ἀνθρώπινη, εἶναι ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ καί κυρίως τὰ δημόσια οἰκονομικά.

Ἦλθε ὁ καιρὸς πού ὁ σοσιαλισμὸς θά ὑποχρεωθῆ νά ὑπογραμμίση τίς προτιμήσεις του. Ἔχει δυὸ παραδόσεις: τή γιακοβίνικη καὶ τὴ διεθνικὴ. Ἡ διεθνικὴ, χωρίς ἀμφιβολία, ἐπικρατεῖ. Ὑπῆρχε ἡ προράδοση τῆς ἀναδιανομῆς τοῦ πλούτου πού ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὴν παραγωγή. Ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ ἀναδιανομὴ εἶναι εὐκολότερη ὅταν ἡ παραγωγὴ ἀναπτύσσεται ταχύτερα. Ὑπάρχει ἡ φροντίδα τῆς προόδου καί διατηρήσεως τῶν κεκτημένων. Ὑπῆρχε ἡ προτίμηση τῶν ἐθνικῶν οἰκονομικῶν σχεδίων πού ἔφραζε τὸ δρόμο τῆς Εὐρώπης. Ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ ἐθνικὴ σχεδιοποίηση ὁδηγεῖ σέ παρεκτροπές καί ὅτι τὸ ἐπίπεδο ζωῆς κερδίζει μέσα στὸν εὐρύτερο Εὐρωπαϊκὸ χῶρο.

Ἦρθε ὁ καιρὸς πού ὁ σοσιαλισμὸς θ' ἀλλάξει ριζικὰ προσανατολισμὸ δράσεως. Γιατί ὅλη ἡ δικαιολογία τοῦ δόγματος ἀντιφάσκει μέ τὴν πεῖρα. Δὲν εἶναι σωστὸ ὅτι ἡ κολλεκτιβοποίηση ἀποδεικνύεται ἀναγκαία (ἢ ἱκανά) εἴτε γιά τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἐργατικοῦ ἐπιπέδου ζωῆς εἴτε γιά μιάἀποδοτικώτερη οἰκονομικήπολιτική ἡ τεχνικὴ πρόοδος, ἡ πλήρης ἀπασχόλησις ὁ προσανατολισμὸς τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἡ συμμετοχὴ στὸ κεφάλαιον ὁ ἔλλεγχος στὴ διαχείριση τῶν ἐπιχειρήσεωνἀποτελοῦνγιά τήν ἐργατικὴ τάξη διάφορα μέσα τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ μεταβάλλουν τὴ θέση τῶν ἐργατῶν μέσα στὴν κοινωνία. Ἔτσι ἡ προκατάληψη ἐναντίον τῶν Ἐθνικοποιήσεων καί ἡ προκατάληψη ὑπέρ τῶν Ἐθνικοποιήσεων πρέπει ν' ἀπορριφθοῦν ταυτόχρονα. Ὑπάρχουν τομεῖς στούς ὁποίους ἡ δημοσία διαχείριση καὶ ἡ ἰδιωτικὴ διαχείριση μποροῦν νά ἔχουν ἰσοδύναμα γενικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἐθνικοποίηση δικαιολογεῖται μόνον ὅταν εἶναι τὸ μόνο μέσο γιὰ νά ἐξασφαλισθῆ ὀρθολογικὴ ὀργάνωση σέ μιά βιομηχανία κακὰ ὀργανωμένη. Δικαιολογεῖται μονάχα ὅταν ἡ δημοσία διαχείριση ὠθεῖ στὸ Μάξιμουμ τὴν παραγωγικότητα.

Εἶναι ἄσκοπη ἡ συζήτησις: ἂν ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι κολλεκτιβισμοῦ ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τίς ἀπαγορευτεύσεις τῶν ἤδη γενομένων Ἐθνικοποιήσεων Νά τί εἶναι ἀποφασιστικὸ γιά τὸ ἐπίπεδο ζωῆς τῶν ἐργατῶν ἡ ἀνοιχτὴ παιδεία, ἡ ἐπιλογή τῶν ἀξιωτέρων, μιά δίκαιη χρηματοδότηση τῶν συλλογικῶν Προγραμμάτων. Κάθε πρόγραμμα δράσεως πρέπει νά βασισθῆ πάνω σ' αὐτά: νά εἶναι ἐφικτὸ προβλεπτὸ ἐφαρμόσιμο καί νά προβλέπει τούς μελλοντικούς σκοπούς. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀζητοῦμε τήν σύνθεση OPTIMA κι' αὐτὸ δὲ εἶναι ἁπλὸ, γιατί μεταποτίζεται μέσα στὸ χρόνο.

Ἡ σύγχρονη οἰκονομική θεωρία εἶναι ἀριστερὴ μέ τήν ἐξῆς ἔννοια: Προσφέρει μιά βαθύτερη κριτικὴ τῆς Ἐλεύθερης ἀγορᾶς καί μιά παρεμβατικὴ τεχνικήπού ταυτόχρονα δραστηροποιεῖ καί συνδυάζει ἀνάπτυξη ἀναδιανομή. Ἀλλά αὐτὴ ἡ κριτικὴ εἶναι πιὸ λεπτὴ ἀπὸ τήν κριτικήτοῦ μαρξισμοῦ κάνει διάκριση ἀνάμεσα στούς τύπους τῶν ἐπιχειρήσεων καί στὸ βαθμὸ τοῦ μονοπωλίου. Καί ἡ παρεμβατικὴ τεχνικὴ πιὸ σύνθετη: ἀποδίδει πρωταρχικὴ σημασία στὴ φορολογικὴ πολιτική, γιὰ τὴν ἰσορροπία τῆς Οἰκονομίας, γιά τήν ἀναδιανομή τῶν ἀγαθῶν γιά τὴ σταθεροποίηση τῶν τιμῶν, γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἐπενδύσεων. Ν' ἀφήσουμε αὐτές τίς νέες ἀπόψεις γιά νὰ προσκολληθοῦμε σέ ἀρχέγονες εἰκόνες, ἀποτελεῖ ἀνοησία.

Ἀπὸ μιὰ πνευματικὴ ἀναμόρφωση ἐξαρτᾶται ἡ συγκρότηση μιᾶς συγχρονισμένης ἀριστερᾶς χωρίς τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία θὰ μείνει βυθισμένη στή μετριότητα, τὴν ὁποία συγκαλύπτει τὸ Ντεγκωλικὸκα θεστὼς κάτω ἀπὸ τὴ μεγαλαυχία. Γιὰ νὰ πελαγοδρομήσουμε ὅμως πρός τίς ἀκτές τοῦ Μέλλοντος πρέπει πρῶτα νά μὴ ναυαγήσουμε στούς σκοπέλους τοῦ Παρόντος.

Μετάφρασις Χ. ΠΧ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ὁ σοσιαλισμός (ὡς προσδοκία ἐπιγείου παραδείσου) εἶναι μιὰ αὐταπάτη, σᾶν πολλὲς ἄλλες, πού πέρασαν ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῶν ἀνθρώπων καί ξεπεράστηκαν ἱστορικὰ. Ἡ ἰδέα τοῦ σοσιαλισμοῦ διατηρεῖται σήμερα στὸ προσκήνιο τῆς πολιτικῆς ζωῆς ὡς σύστημα ἀπάτης ἀπὸ διάφορους σοσιαλ—τυχοδιῶκτες (ψευτοσοσιαλιστὲς, ψευτοδημοκράτες, ψευτοκομμουνιστές) γιά τὴ μάστευση τῶν ψήφων τῆς ἀπληροφόρητης καί καθυστερημένης μάζας.

Οἱ ἄνθρωποι μέ τίς αὐταπάτες μὲ τίς πλάνες, μέ τά ὄνειρα, προσπαθοῦν νά ξεφύγουν ἀπὸ τὴ βιολογικὴ πραγματικότητα (ἀγώνας, ἱδρώτας, σῖμα,) καταλήγουν ὅμως στήν κλούβα τῶν τυχοδιωκτῶν που μετέτρεψαν τήν Αὐταπάτη σέ Ἀπάτη καί τὸ Ὄνειρο σέ Ὑπόκριση, γιὰ νά κερδίζουν τὸ δικό τους ἀγώνα: ἐπιβίωση εἰς βάρος τῶν πιστῶν, ἐπικράτηση πάνω στούς πιστούς. Ἔτσι οἱ αὐταπάτες καί τὰ ὄνειρα τῶν πολλῶν, ξαναγυρίζουν (στήν ἀνώτερη φάση ὡς Ἀπάτη καί Ὑπόκριση τῶν λίγων τυχοδιωκτῶν), στὴ βιολογική τους βάση: γίνοναι ἰδέες πού καμουφλάρουν τὸν ἀγώνα ἐπιβιώσεως καί ἐπικρατήσεως.

Ὁ σοσιαλισμὸς (καί ὁ κομμουνισμὸς) καμουφλάρει τὰ συμφέροντα τοῦ Κομματικοῦ Ἱερατείου, ἀλλοῦ ἤδη ὠργανωμένου καί ἀλλοῦ ἀγωνιζομένου νά ὀργανωθεῖ, σέ Κυρίαρχη μονοπωλιακὴ Κάστα (Κόμμα — Κράτος).

Εἰδικώτερα ὁ κομμουνισμὸς ἀνάλογα μέ τήν προέλευσή του (Ρωσικὸς, Κινεζικὸς κλπ) καμουφλάρει τὰ ἰμπεριαλιστικὰ συμφέροντα τοῦ ἀντιστοίχου κομματικοῦ Καπιταλισμοῦ (Ρωσικοῦ, Κινεζικοῦ, κλπ.) ἀγωνιζομένου γιά τὴν παγκοσμια κυριαρχία καί χρησιμοποιοῦντος τούς ἀνὰ τὸν κόσμο πιστούς ὡς βασιβουζούκους καί τά κατά τόπους Κ.Κ. ὡς πέμπτη φάλαγγα.

Στίς στῆλες τοῦτες ὑποστηρίξαμε ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς (ἕνα στάδιο τοῦ ποικιλοχρώμου κρατοκομματισμοῦ) εὑρίσκεται σὲ ἀναθεώρηση στίς προωδευμένες χῶρες ὥστε νά ἔχουμε διαφορετικούς σοσιαλισμούς: ἀγγλικό, γαλλικό, γερμανικό, ἰταλικό, βασιλευόμενο, ἀβασίλευτο, κλπ. ἀκόμη καί διαφορετικούς κομουνισμούς πρὸς χρήση τῶν καθυστερημένων: ρωσικὸ, κινέζικο, γιουγκοσλάβικο, ἀράπικο, κουβανέζικο, κλπ. (οἱ Ἕλληνες κομμουνιστὲς κατάντησαν ρῶσοι κινέζοι, ἀραπάδες, κουβανέζοι κλπ καὶ μονάχα Ἕλληνες δὲν εἶναι).

Στή Γαλλία, στὴ μάνα τῆς σοσιαλιστικῆς οὐτοπίας, οἱ σοσιολιστὲς ἄρχισαν... ν' ἀμφιβάλλουν γιά τὴν αὐταπάτη τους. Καί αὐτὸ εἶναι παρήγορο. Ἀναπτύσσονται ἰδὲες καθαρὰ μετασοσιαλιστικές πού ἀνοίγουν τὸ δρόμο πέρα ἀπὸ τὴν ἀστική ψευτοδημοκρατία καὶ τά παραγωγά της: ἀστικοπαρεμβατισμούς, σοσιαλισμούς, κομμουνισμούς φασισμούς,

Τὸ παραπάνω ἄρθρο μετεφράσαμε γιά τούς δικούς μας «ἀνένδοτους» σοσιαλιστὲς καί δημοκράτες (τύπου 114καὶ 99 %) πού ἔχουν καταπιεῖ ἀμάσητη τὴ σοσιαλιστικὴ καραμέλλα τοῦ 19ουαιῶνα καὶ φουσκώνουν γιὰ προοδευτικοί τοῦ 1966. Καί συμπληρώνουμε παραλλάσοντες τὴν τελευταία παράγραφο τοῦ ἄρθρου:

Ἀπὸ μιὰ πνευματικὴ ἀναμόρφωση ἐξαρτᾶται ἡ συγκρότηση ἑνὸς συγχρονισμένου Πολιτικοῦ Κινήματος χωρίς τὸ ὁποῖο ἡ Ἑλλάδα θὰ μείνει βυθισμένη στήν καθυστέρηση καί στὸ τέλμα τοῦ δεξιο — κεντρο —ἀριστεροῦ κρατοκομματισμοῦ.

Χ.ΠΧ.

ΙΑΣΩΝ \ ΔΕΠΟΥΝΤΗΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Μία ἐξαιρετικὴ ἐργασία ὑψηλῆς πνευματικότητος διαπραγματεύεται ὁ γνωστὸς Λογοτέχνης ΙΑΣΩΝ ΔΕΠΟΥΝΤΗΣμέ τὸ βιβλίο: Λογοτεχνία καὶ Ψυχολογία.

Ἡ ἐργασία του εἶναι πρωτότυπη καὶ εἶναι ἀπὸ τίς ἐλάχιστες πού κοσμοῦν τὸν νεοελληνικὸ χῶρο τῶν γραμμάτων ἡ δὲ ἀρτία παράθεση τῶν σχετικῶν συμπερασμάτων, προκαλεῖ εὐχάριστη ἐντύπωση μαθήσεως.

Ἀκόμα — βρίσκουμε —ὅτι ἡ συλλογὴ ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων πληροφοριῶν ἔγινε μὲ μιά ἐπιστημονικὴ δεοντολογία ἐπακριβοῦς ἐκτιμήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ συγγραφέως εἶναι ἔγκυρη, ὀρθὴ.

Πνευματικὸς ἄνθρωπος μ σαφὴ ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς του ὁ Ἰ. Δεπούντης διακρίνεται κι ἐδῶ. Τὸ βιβλίο του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πλήρη κατατοπιστικὸν χαρακτῆρα, παρέχει καὶ μιὰ ἑρμηνευτικὴ εἰσαγωγὴ εἰς ἕνα θέμα τοῦ ὁποίου ὁ προβληματισμὸς ἐπιβάλλεται ν' ἀποσχολήσθ ἀρκετὰ πλέον τά Ἑλληνικά γράμματα Ἐπίσης ἀναφέρουμε (τονίζουμε) ὅτι καὶ ἡ μορφὴ τῆς συγγραφῆς εἶναι καὶ μιά ἐκλαϊκευμένη γνῶση. Αὐτὰ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Θερμοσίφωνες ELCO
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατ. Γεωργίου Α' 50
Τηλ. 39-00 ΠΑΤΡΑΙ

Τὸ βουτυρὸν ΝΙΟΥ ΛΑΙΤ
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΨΟΤΕΡΟ
Ζητεῖτε πάντοτε τὰ γνήσια ΝΙΟΥ-ΛΑΙΤ μὲ τὴν ἐρραμμένη ἐτικέττα
Laiterie Glaus
Ι. ΣΙΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 50 ΑΘΗΝΑΙ (127)
ΤΗΛ 227 804 - 233.109

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΛΗΤΩΝ

Τῆς κ. Λελέ Γ. Σακελλαροπούλου

Μετὰ τὴν Γαλλίαν καί τήν Τουρκίαν πού ἀπαγορεύουν τήν εἴσοδο στὴ χώρα τους ἀτόμων πού δὲν διαθέτουν ποσὸν πού νά ἀποκλείη τήν ἐπαιτείαν τήν ἀληθείαν ἢ τήν κλοπήν, ἡ Ρωσία καί μερικές ἄλλες ἀκόμη χῶρες λαμβάνουν τά ἴδια μέτρα.

Μέχρι ὅτου λάβουμε καί ἐμεῖς τίς ἴδιες ἀποφάσεις, ὅπως γράφεται ὅτι θά ληφθοῦν ἡ Ἀθήνα θά φιλοξενῆ ἐλευθέρως τούς διεθνεῖς ἀλήτας, ἀπατεῶνας καί λαθρεμπόρους.

Ἡ Πλάκα βρίθει γενειοφόρων ἀλητῶν πού ἀσχημίζουν τὴν εὔθυμη ἀτμόσφαιρα καὶ χαλοῦν τὸ κέφι τῶν εὐπρεπῶν θαμώνων.

"Ενας ἐκ τῶν δύο ἐνναλάξ ἐκ τῶν λυγδερῶν ζευγαριῶν πού περιπλανῶνται, γυρίζει τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας, ἐν